

Miniprojekti - jojoriot

Jäsenet

Otto Vuorinen
John Lång
Riku Walve
Jouko Niinimäki
Janne Vuorela

Sprint 1

Ensimmäinen sprintti alkoi asiakastapaamisella, jota ennen ryhmäläiset (tai ainakin suurin osa heistä) olivat tavanneet vain kerran aikaisemmin kurssin aloitusluennolla. Asiakastapaamisen aikaan homma tuntui kuitenkin olevan hyvissä käsissä; tehtävä kuulosti simppeleiltä ja saimme sovituksi joitain periaatteellisia toteutukseen liittyviä seikkoja sekä tapaamisajan muutamaa päivää myöhemmäksi. Tässä tapaamisessa laadimme projektin alustavan rungon ja saatoimme projektia hieman alkuun.

Sprintin lähetessä loppua työ oli vielä melkoisesti vaiheessa, vaikka maanantain tapaamisessa olikin joitain osia saatu luotua sekä muita projektiin liittyviä vaatimuksia (CI, backlogit yms.) pystytettyä. Irc kommunikaatiokanavana ei ollut ehkä se kaikkein tehokkain, varsinkaan kun muiden osallistujien aikatauluista ei ollut mitään selkoa. Lisäksi tuli huomattua, ettei tehtävä ollutkaan ihan niin yksinkertainen, kuin aluksi näytti. Työnjako oli kenties myös alkuun epäselvä, välillä oli vaikeuksia tietää, että kenen pitäisi työskennellä minkäkin projektin osan kanssa ja että onko tietyn tehtävän parissa työskentelemässä ylipäättänsä ketään. Saimme kuitenkin aikatauluun mennessä vaadittavat taskit hoidettua.

Sprint 2

Toisen sprintin asiakastapaamisen jälkeen totesimme, että koordinointia tarvittaisiin hommaan hieman lisää. Ensimmäisen sprintin aikana oli vaikeuksia tietää, kuka tekee mitäkin ja koska. Lisäksi pohdimme uudelleen ohjelman rakennetta: oli hieman erilaisia näkemyksiä eivätkä kaikki olleet välttämättä selvillä, miten muut olivat asiat tehneet. Mitään mullistavia muutoksia ei kuitenkaan tehty, mutta päätimme jaotella tehtäviä siten, ettei kukaan työskentelisi vain oman pienen koodialueensa parissa. Sprintti hoitui kivuttomammin kuin edellinen. Ehkä olimme myös oppineet tuntemaan toisemme ja erilaiset tapamme hieman paremmin, sillä taskit tuntuivat tällä kertaa valmistuvan vaivatta. Kenties se, miten projektia tulisi jatkaa eteenpäin, vaikutti myös nyt selkeämmältä ja ryhmän jäsenten oli helpompi tarttua työntekoon. Myös testaamisen toteuttaminen tuntui helpommalta.

Sprint 3

Kolmosprintti hoitui vieläkin helpommin. Ja kuten sprintin backlogin burndown-käppyrästä näkee, ei lopussa ole jyrkkää pudotusta, vaan ennemminkin päinvastoin. Suurin osa hommista

oli saatu hoidettua jo alkuvuikosta. Tapaamiset yliopistolla osoittautuivatkin hyvinkin tehokkaiksi. Lopulta aikaa jäi loppuvuikosta jopa sen verran, että saimme tehtyä yhden ylimääräisenkin tehtävän. Asiakastapaamisessa aikaavieviltä tuntuneet tehtävät osoittautuivatkin suht yksinkertaisiksi toteuttaa.

Muita mietteitä miniprojektista

Yleisesti ottaen isoin ongelma oli kommunikaation vaikeus. Sovituissa tapaamisissa oli helppo keskustella toteutustavoista yms., mutta IRC taipuu tähän tehtävään yllättävänkin heikosti. Osasyynä tähän oli tietenkin henkilökohtaiset aikataulut ja silloin, kun kaikki sattuvat olemaan paikalla, työ etenikin suhteellisen nopeasti. IRC-ongelmaa olisi varmaan saanutkin helpotettua sillä, että olisi livenä sopinut tietyn hetken, jolloin kaikki ovat tavoitettavissa IRC:n ja IDE:n äärestä. Kaikkia ongelmia tämä ei tietenkään ratkaise. Jokin ryhmäkeskustelukanava, jossa voi heti nähdä, että ketkä ovat paikalla ja että ketkä ovat lukeneet lähetetyt viestit olisi varmaankin paras ratkaisu. IRC:n suurimpia ongelmia onkin se, että se ei ns. "vaadi" käyttäjiään vastaamaan viesteihin.

Selkeä työnjako ja jokaisen jäsenen tietämys siitä, että mihin taskiin voi paneutua seuraavaksi, olivat myös tärkeitä projektin etenemisen kannalta. IRC vaikeutti tätä osaltaan juuri noiden kommunikaatiovaikeuksien vuoksi. Toisella ja kolmannella sprintillä nämä ongelmat kuitenkin pääosin hälvenivät, pitkälti siksi että kokoonnuimme laitokselle keskustelemaan projektin tekemisestä.

Ajankäytön arviointi oli välillä vaikeaa, onneksi kuitenkin yleensä vain positiivisessa mielessä, kun tehtävät valmistuivatkin odotettua nopeammin. Arviointikykyyn ei luultavasti auta muu kuin suurempi kokemus käytetystä ohjelmointikielestä, kyseisessä ryhmässä työskentelystä ym. Ajankäyttöä oli kuitenkin helpompi arvioida projektin edetessä loppua kohden, joten edistystä tällä saralla tapahtui.

Tällaisenaan miniprojekti on ehkä ihan hyvää valmistelua varsinaiselle ohjelmistotuotantoprojekti-kurssille ja siinä työskentelylle. Eroja oikeaan työelämään kuitenkin löytyy: useimmiten työtoverit ovat, jos eivät ihan viereisessä huoneessa, niin ainakin muuten helpommin tavattavissa sekä hyvin todennäköisesti myös ennestään tuttuja.